



מ"ת 48677/07/15 - מדינת ישראל נגד גיל סלומון

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"ת 48677-07-15 מדינת ישראל נ'
סלומון(עציר)
03 נובמבר 2015

מדינת ישראל

נגד

גיל סלומון (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם הובא. ע"י עו"ד עידית רייכט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

א. כתב האישום ובקשת המעצר

1. כנגד המשיב הוגש ביום 27/07/15 כתב אישום. על פי הנטען בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים, החזיק המשיב במשק חקלאי הצמוד לביתו במושב שדמות דבורה ובו חמש חממות.

2. בתאריך 19/07/15 נערך חיפוש משטרתי בביתו ובמשקו של המשיב, במהלכו נמצאו הממצאים הבאים:

א. בחממה מס' 1 החזיק המשיב, יחד עם אחרים, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 16.90 ק"ג נטו, מפוזר על קרקע החממה לשם ייבוש. כמו כן החזיק המשיב באביזרים המשמשים לגידול והכנת הסם בטרם הפצתו, ובהם שני מתקנים לייבוש עלים, מפוח חשמלי המחובר לצינור, מנורה לבנה

עמוד 1



ומאוררים.

ב. בחממה מס' 2 גידל המשיב, יחד עם אחרים, 420 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס באופן שכל שתיל גדל בעציץ נפרד המחובר למערכת השקיה.

ג. בחממה מס' 3, גידל המשיב, יחד עם אחרים, 12 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס באופן שכל שתיל גדל בעציץ נפרד ומחובר למערכת השקיה, וכן עציצים נוספים ובהם שתילים יבשים של קנבוס.

משקלם הכולל של השתילים אותם גידל המשיב בחממות מס' 2 ו- 3 הינו 180.79 גרם נטו.

ד. בסלון בית המשיב נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2.78 גרם נטו, ובארון חדר השינה, בתוך מספר צנצנות זכוכית, נתפס סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 272.32 גרם נטו.

בחיפוש האמור, נמצא כי המשיב החזיק בביתו ציוד לגידול סמים מסוכנים בתנאי מעבדה, ובין היתר: מנורות, שנאים, מפוחים, מאוררים, כבלי חשמל, מכשיר לקיצוץ הסם, צנצנות זכוכית ומשקל אלקטרוני.

3. על פי הנתען, במשך כשמונה חודשים עובר לאמור, נהג המשיב לספק סמים מסוכנים מסוג קנבוס לאלעד דפני (להלן: "אלעד"), בעשרות מקרים, ואף השתמש בהם בצוותא עם אלעד.

4. על פי הנתען, במעשיו, כאמור, גידל והחזיק המשיב בסמים מסוכנים שלא לצריכתו העצמית, בצוותא עם אחרים, החזיק והרשה לאחרים להשתמש בחצרו לשם הכנה וגידול סמים מסוכנים, החזיק כלים לשם הכנת סמים מסוכנים, השתמש בעצמו וסיפק סמים מסוכנים לאחרים.

לצד כתב האישום, הגישה התביעה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ב. טענות הצדדים

5. בדיון שהתקיים ביום 28/10/15 הפנה התובע לאמור בבקשת המעצר וכן לאמור בתסקיר שירות המבחן. בבקשת המעצר מפרטת המבקשת את הראיות העיקריות כנגד המשיב, בין היתר הודאתו המלאה בחקירתו, הסמים וציוד הגידול אשר נתפסו בחיפוש, מזכרים בנוגע לשרשרת הסם וכד'. לטענת המבקשת, מדובר בעבירות המקימות חזקת מסוכנות אותה יקשה על המשיב לסתור נוכח נסיבות ביצוען של העבירות. כמו כן, לטענת המבקשת קיים חשש ממשי כי אם המשיב ישוחרר הוא ימלט מאימת הדין ולא יתייצב למשפטו, ולכן לא קיימת חלופת מעצר אשר תפיג חשש זה.

6. הסנגורית, עו"ד רייכט, הלינה בפתח דבריה באשר להיעדרה של תעודת חיסיון בתיק בשלב זה של ההליך. במהלך הדיון הסתבר כי תעודת חיסיון זו הוצאה ביום 09/08/15, והיא אף מצויה בתיק החקירה. לכן, לא מצאתי כי יש לדון בטענות אותן העלתה הסנגורית בהקשר זה.

7. הסנגורית טענה כי המשיב ביצע, לכאורה, את העבירות הנתענות בכתב האישום ביחד עם אחרים, אסף לוסטיגמן (להלן: "אסף") אשר לטענתה ברח מן הארץ מאחר ולא הוצא כנגדו צו עיכוב יציאה, ודייב גוטמן (להלן: "דייב"), אשר אף נגדו הוגש כתב אישום בפרשייה זו. לטענתה, עיון בכתב האישום אשר הוגש כנגד דייב מלמד כי הוא הגה



את הרעיון לגדל סמים בחממות, הוא קשר את הקשרים המתאימים והמשיב למעשה בסה"כ השכיר לו את החממות. לדבריה על אף חלקו המשמעותי יותר וקביעת שירות המבחן כי אינו מודע לבעייתיות שבמעשיו שוחרר דייב למעצר בתנאי איזוק בבית הוריו בחיפה ולא הוגש ערר על החלטה זו. לטענת הסנגורית דייב הוא זה אשר הפעיל את המקום, גידל את הסמים, התקין את הציוד וקשר קשר למכירת הסם.

8. הסנגורית הדגישה כי למשיב אין הרשעות קודמות, חלקו שולי ביחס לאחרים וכנגד אלעד, אשר על פי הנתען המשיב סיפק לו סמים לשם שימוש העצמי, לא הוגש כלל כתב אישום. נוכח האמור, הציעה הסנגורית לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בקיבוץ מעוז חיים, ולחילופין בישיבת "נצח מאיר" בירושלים. בנוסף הציעה הסנגורית איזוק אלקטרוני ופיקוח של מפקחים שונים.

ג. דין והכרעה

ראיות לכאורה

9. על אף שהסנגורית לא חלקה במפורש על קיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בחומר הראיות נוכח טענתה לפיה חלקו של המשיב שולי ביחס לשותפיו וכי חלקו מסתכם בהשכרת המקום לשם ייצור הסמים והפצתם.

10. הסנגורית טענה כי המשיב הינו חקלאי, אשר בסה"כ השכיר את החממות שברשותו לאחרים ולא היה מעורב מעבר לכך בגידול הסמים או בהפצתם. מחומר הראיות עולה תמונה שונה בתכלית לפיה המשיב היה שותף פעיל ומלא בעסק חי לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות מסחרית בחממות אשר בבעלותו, ובידיעה ברורה והסכמה מצדו באשר למתרחש בשטחו.

11. על פי חומר הראיות המשיב ושותפיו היו מצוידים בכל הציוד הדרוש לשם גידול הסם, הן בחממות והן בבית המשיב. המשיב אף היה בקיא, על פי גרסתו בחקירתו במשטרה, ברזי גידול הסם, והודה בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים באשר לחלקו ומעורבותו, יחד עם אסף ודייב בגידול הסמים המסוכנים.

12. להודאתו של המשיב תמיכה וחיזוקים ראייתיים למכביר. בחיפוש שנערך במקום, בין היתר בביתו של המשיב, נתפסו אמצעים וכלים שונים לגידול סמים וכן נתפסו סמים מסוכנים בכמות מסחרית. כמו כן, אלעד, חברו של המשיב, הודה כי נהג לקבל מהמשיב סמים בעשרות הזדמנויות שונות. בחומר הראיות מצוייה אף אמרתו של טארק טליעה, בעל עסק לעבודות עפר, אשר התבקש, לדבריו, על ידי אסף להכין את הקרקע בחממות לזריעה. טארק אף קושר בין המשיב, אסף ודייב לבין העסק המתהווה במקום.

13. נוכח האמור, סבורני כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברורה, ממנה אף עולה, כאמור, כי המשיב היה מעורב עד צווארו בגידול ועיסוק בסם מסוכן בשטחו.

עילות מעצר בעבירות סמים

14. עבירות של סמים, ובמיוחד עבירות שאינן של החזקה לשימוש עצמי והנמנות על עבירות גידול והפצת הסמים, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996.



מדובר בעבירות אותן ניתן לבצע בכול מקום ובכול זמן:

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום." [בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.5.2011)].

15. כאשר מדובר בעבירות מסוג זה הכלל שנקבע בשורה של פסקי דין הוא כי: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." [בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם 25/5/09)].

דוגמא למקרים חריגים [גיל צעיר; עבר נקי; תסקיר חיובי], ראו: בש"פ 8955/08 סימן טוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.11.2008);

16. ככל שתוכנה עובדותיו של כתב האישום, ונקודת המוצא בשלב זה של ההליכים היא שבידי המבקשת ראיות לכאורה לכך, כי אז תתחייב המסקנה שעניין לנו עם מי שתמורת בצע כסף מוכן היה לתת את ידו להפצתו של נגע הסמים, ועל נזקיו של נגע זה נדמה כי אין צורך להרבות מלים.

17. הדברים נכונים אף במקרים בהם ניתנה חוות דעת חיובית מטעם שירות המבחן (ראו למשל: בש"פ 3740/11 אלעלאין נ' מ"י (טרם פורסם, 24.5.11). זאת, שלא כבמקרה שלפנינו, כפי שיפורט להלן.

תסקיר שירות המבחן

18. שירות המבחן בחן את עניינו של המשיב בצורה מעמיקה ויסודית, ניסה לגבש עבורו תוכניות שונות לגמילה מסמים ולשלבו במסגרות טיפוליות ואף ערך מספר תסקירים בעניינו. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור תלתי וחלש המתקשה לגלות יציבות והתמדה ברוב תחומי חייו, לרבות במסגרות טיפוליות. שירות המבחן התרשם כי המשיב מנהל אורח חיים התמכרותי לסמים הפוגע בתפקודו בתחומי חייו השונים ומהווה בסיס למעורבותו בפלילים.

19. שירות המבחן הציע למשיב להשתלב במסגרת טיפולית ארוכת טווח אך הוא התקשה להתחייב לכך. בהמשך, שינה המשיב דעתו ועקב רצון שהביע להשתלב בתהליך גמילה בקהילה המוסדית "מלכישוע" נדחה הדיון כדי לבחון אפשרות זו. בהמשך, נמסר על ידי שירות המבחן, כי המשיב שינה שוב עמדתו, לא התייצב לראיון שנקבע עבורו ב"מלכישוע", והוא אינו מעוניין להשתלב בטיפול במסגרת קהילה טיפולית.

20. לכן, בשל בעיית ההתמכרות העריך שירות המבחן כי קיימת סבירות גבוהה להישנות עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן העריך כי רק חלופה מוסדית לגמילה תפחית את רמת הסיכון האמורה ולכן בהיעדר רצון או מוטיבציה מצד המשיב, המליץ שירות המבחן להימנע משחרור המשיב לחלופת מעצר.



21. כפי שהתרשם שירות המבחן במקרה זה וכפי שנקבע פעמים רבות בפסיקה בעבר, קיים קושי ליתן אמון במי שהפיקו סמים בעבור בצע כסף, כי לא ישובו לעיסוקם זה, אם רק יתאפשר להם, ואפילו הם יורחקו ממקום משכנם הקבוע ויוטלו עליהם תנאים מגבילים, כפי שהוצע על ידי הסנגורית הנכבדה. קושי זה קיים ודאי נוכח עמדתו הנוקשה של המשיב והיעדר כול רצון או מוטיבציה להשתלב במסגרת טיפולית אשר תסייע לו לרכוש כלים לשנות דרכיו **(ראו למשל: בש"פ 3977/09 כהן נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 18.6.09))**; בש"פ 2054/08 שם טוב נ' **מדינת ישראל (לא פורסמה, 9.3.08)**. "בש"פ 8711/11 אמיר כתריאל נ' מ"י (4.12.11), פסקה 6].

טענת האפליה

22. הסנגורית טענה כי אי הגשת כתב אישום נגד אסף ושחרורו של דייב לחלופת מעצר, מחייבים אף את שחרורו של המשיב.

23. באשר לחשוד אסף מאחר והוא טרם אותר ונחקר טענה זו אינה רלוונטית. באשר לדייב, הרי שעיון בכתב האישום אשר הוגש בעניינו מלמד כי התייחסות התביעה בנוגע לו וכן בנוגע למשיב ואסף הינה כשותפים בצוותא לגידול הסמים המסוכנים. דייב שוחרר לחלופת מעצר בבית הוריו בחיפה, וזאת לאחר שבית המשפט התרשם כי הוא לקח אחריות חלקית על מעשיו, הפנים את חומרת העבירות, עברו נקי והחלופה המוצעת ראויה (ראו מ"ת 42982-08-15 מיום 30/08/15). על החלטה זו הגישה התביעה ערר לבית המשפט המחוזי אשר קיבל ערר זה וקבע כי בטרם ישוחרר יוחזר הדיון לבית משפט קמא לשם קבלת תסקיר מעצר, אשר יעריך את מידת מסוכנותו של דייב ומידת האמון שיש ליתן בו.

24. בהמשך לאמור התקבל תסקיר מעצר אשר המליץ לשחרר את דייב לחלופת המעצר המוצעת בבית הוריו בחיפה, בצירוף פיקוח מעצר, במסגרתו ישולב דייב, בהסכמתו, בקבוצה לעצורי בית שמטרתה הכרה בהתנהלותו הבעייתית טרם המעצר ובחינת ניקיונו מסמים. עוד צוין בתסקיר שירות המבחן כי דייב הביע רצון לערוך התבוננות ולהשתלב בהליך טיפולי לבחינת הבעייתיות בהתנהלות אורח חייו. להערכת שירות המבחן, ללא הליך טיפולי, קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.

25. להבדיל מהתרשמות שירות המבחן בנוגע לדייב המבוססת על הסכמתו ורצונו ליטול חלק בהליך טיפולי וכן נוכח מסקנתם האפריורית לפיה המסוכנות הנובעת ממנו כיום הינה בינונית בלבד, בנוגע למשיב התרשם שירות המבחן בצורה חד משמעית כי אין מקום לשחררו לחלופת מעצר.

26. המלצת שירות המבחן, אשר הינה, בנסיבות העניין, כבדת משקל (על אף שכידוע הינה המלצה בלבד) נובעת בעיקר נוכח סירובו של המשיב להליך טיפולי כלשהו והערכתם כי ללא הליך שכזה המסוכנות הנובעת מן המשיב היא גבוהה.

27. עוד אציין כי עברו של דייב נקי בעוד שלמשיב הרשעות קודמות, אם כי ישנות.

האם ניתן להסתפק בחלופת מעצר?

28. המסוכנות העולה מעבירות הסמים, קיימת בכל אחת ואחת מהחוליות המרכיבות את שרשרת הפקת ומעבר הסם, כך נאמר:



"בית משפט זה חזר ופסק בשורה ארוכה של החלטות, כי עיסוק ביבוא סמים, כמו גם סחר או החזקה שלא לצריכה עצמית, הן עבירות המורכבות מפעילות של חוליות שונות בשרשרת (ראו, למשל, בש"פ 3073/05 שורפי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 18.4.2005)). בכל השלבים - החל ברכישה, והמשך בהעברה, ובוודאי בהעברה ממדינה למדינה ועד להמשך הפעולות - מטבע הדברים מעורבות חוליות שונות. בעבריינות הסמים נשקפת מסוכנות מכל אחת מאותן חוליות, ולכן במאבק הבלתי פוסק בעבריינות זו יש להפסיק את הפעילות בכל אחת מאותן חוליות בשרשרת יבוא הסם או הפצתו."

[בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך (14.8.08) פסקה 4].

29. באשר לחלופת מעצר בעבירות סמים נפסק:

"הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי כלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר המשיב מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל (בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 26.8.09)). שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן."

[בש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 14.12.10). פסקה 8 להחלטת כב' השופטת ארבל].

ראו גם:

בש"פ 1924/14 מדינת ישראל נ' זוננשוילי (החלטה מיום 24/03/14);

בש"פ 7639/10 עבדל רחמאן בן סלאח, תפל נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 29.10.10);

בש"פ 4904/10 מסוודה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 6.7.10);

בש"פ 684/08 מדינת ישראל נ' אוחנה (טרם פורסם, 24.1.08);

בש"פ 8915/00 בן אלישע נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 17.12.2000);

30. נשאלת השאלה האם בכול זאת יש מקום להורות לשירות המבחן לבחון את חלופת המעצר המוצעת. איני סבור שהונחה תשתית מספקת להפגת החשש שמא גם בהיותו משוחרר למעצר בית בפקוח הדוק, יימנע המשיב מלעסוק בסחר בסם, אף אם ניטלה ממנו היכולת לגדל סם. חשש מובנה זה הוא העומד ביסוד הפסיקה שקבעה כי ככלל אין לשחרר מעורבים בהפצת סם לחלופות מעצר, שהרי ככלל ניתן להוסיף ולסחור בסם גם ממקום חלופת המעצר.

31. נוכח הממצאים הברורים העולים מתסקיר שירות המבחן, המבוססים על שיחות רבות עם המשיב ובחינה מעמיקה באשר לאפשרויות השונות ונוכח סירובו של המשיב ליטול חלק בהליך טיפולי אשר יסייע לו להתמודד עם קשייו ואף לקבל כלים לשנות את דרכיו, סבורני כי לא יהא בכוחה של חלופת מעצר בנסיבות מקרה זו ובנסיבותיו של המשיב,



כדי לאיין את המסוכנות הגבוהה הנובעת ממנו, כאמור בתסקיר.

32. חלופת מעצר אף לא תפיג את החשש להימלטות המשיב מהליכי משפטו, נוכח העונשים הצפויים לו במידה ויורשע בעבירות המיוחסות לו ואף לא את החשש לשיבוש הליכי חקירה ומשפט, בהתחשב בעובדה כי חשוד נוסף, אסף, טרם נעצר ונחקר.

33. לפי תסקיר שירות המבחן המשיב אינו מביע רצון או מוטיבציה להתמודד עם מצבו, ולמעשה כל חייו סובבים סביב השימוש והעיסוק בסמים המסוכנים. עובר למעצרו ניהל המשיב אורח חיים התמכרותי לסמים הפוגע בתפקודו בתחומי חייו השונים ומהווה בסיס למעורבותו בפלילים. סבורני, כי בשלב זה, ובהיעדר מוטיבציה מצד המשיב או המלצה לשלבו במסגרת טיפולית סגורה אשר במסגרתה יעבור גמילה מסמים וירכוש כלים שיסייעו לו להתמודד מחוץ למסגרת זו, שחרורו לחלופת מעצר כלשהי, לרבות מעצר בית מלא בפיקוח באמצעות איזוק אלקטרוני, לא תמנע מן המשיב לאחר שחרורו ממעצר לחזור לעיסוק בסמים מסוכנים, דבר אותו נכון להיום, הוא רואה כשגרת חיים וכלל אינו רואה כדבר פסול המשבש את אורחות חייו.

נוכח האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי .

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ו, 03/11/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט